Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Du skal ikke bedrive hor, og den der bedriver hor, og ikke omvender sig, skal kastes ut.

(P. B. 42, 24).

NR. 21 | 1. NOVEMBER 1924 | 3 AARG.

TIENDE.

AV GEORGE H. BRIMHALL. OVERSAT AV BORGHILD NIELSEN FRA MILL STAR.

Historisk synspunkt.

Tiende er ældre end Israel. Den var praktiseret av Abraham som gav tiende til Melchizedek. Jakobs første kontrakt efterat ha forladt sin fars hjem, var med Gud, med hvem han gjorde pakt i Betel, sigende: «Av alt du vil gi mig skal jeg i sandhet gi en tiendedel til dig.»

Tiende som en lov og ordinanse var kjendt og praktisert og forsømt av fordums Israel. Gjennem sin profet Malakias revser Herren sit folk for at ha forsømt at betale deres tiende. Kristus gjenkjendte tiendelovens eksistens blandt jøderne og befalte den. Jesus revset de skriftkloke og farisæere for at ha glemt dom, naade og tro, og paa samme tid erklærte han, at de ikke skulle la tienden være forsømt. (Matt. 23: 23). Tiendeloven var kjendt blandt Nephiterne. Tiende er en nødvendig del av kristendommen.

Teologisk synspunkt.

Tiende er en lov fra Gud til mennesket med løfter om belønning og straf. Gud sa til fordums Israel gjennem Malakias: «Bringer al tienden ind i mit forraadshus, at der kan være spise i mit hus.»

Paulus sa til hebræerne: «At de er Levi sønner som erholder prestedømmets tjenester, og har befaling om at ta tiende av folket i henhold til loven.»

Følgende er en aabenbaring git til profeten Joseph Smith om dette emne: «Sandelig, saa sier Herren, jeg fordrer at al deres overflødige eiendom skal overleveres i hænderne paa min kirkes biskop i Zion. For mit huses opbyggelse, for Zions grundlæggelse, for prestedømmet og for at betale min kirkes presteskaps gjæld. Og dette skal være begyndelsen til mit folks tiendeydelse. Og derfor skulle disse som saaledes har ydet deres tiende, betale en tiendedel av alle deres aarlige indkomster; og denne lov skal bestaa for dem evindelig, for mit hellige prestedømme, sier Herren. Sandelig sier jeg eder, det skal ske, at alle som samler sig til Zions land skulle yde i tiende deres overflødige eiendom samt holde denne lov, ellers skulle de ikke befindes værdige til at forbli blandt eder. Og jeg sier eder, om I mit folk, ikke iagttar denne lov og holder den hellig og formedelst denne lov helliggjør Zions land for mig, saa at mine skikke og mine rette maa holdes derpaa, at det kan være saare hellig; ser, sandelig sier jeg eder, det skal ikke være et Zions land for eder. Og dette skal være et eksempel for alle Zions stave. Saa ske det, amen.»

I den ovenstaaende aabenbaring hvor ordene «forlanger» og «skal» er benyttet, efterlates ingen tvil om at aabenbaringen er bydende. Hvis tiende kun var gjenstand for en anledning eller for moral, ville vi forvente at benytte andre betingelser.

Tiende er for det første ens overflod, og dernæst en tiendedel av ens indtekter derefter. Det er ikke nødvendig at bruke overflødige ord herom.

Loven gir ingen anledning for en tiende der er mindre end en tiendedel, hverken i kvalitet eller kvantitet. For at forklare hvad en tiendedel av ens interesse menes — vender vi os til det levende orakel — kirkens fremadskridende konstitusjon hvis avgjørende mening er, at endel av en tiendel av ens indtekt er en delvis tiende.

Timelige velsignelser.

Gjennem adlydelsen av tiendeloven blir vi i finansiel retning Guds utvalgte, eller forretningskompanjong med Herren. Hvis det er sandt, at gi til de fattige, er at laane Herren, da er det at betale sin tiende det samme som at gaa i kompaniskap med Herren. Jakobs pakt var en forretningskontrakt med Herren. Var det ikke et av hans grundlag for hans forretningssukses? Er ikke Herrens ord til fordums Israel for at prøve deres forretningsforetagender ogsaa anvendelig for os som et folk?

Profeten Malakias' ord er av saa stor nødvendighet, at Jesus gjentok dem til Nephiterne og erklærte, at de var Faderens ord, og paa samme tid gav befaling om at de skulle skrives, hvorefter han utla dem for folket paa det amerikanske fastland saalydende: «Bringer al tienden ind i mit forraadshus, at der kan være spise i mit hus, og prøver mig derved, sier Hærskarernes Herre, om jeg ikke vil aapne himmelens sluser og utgyde min velsignelse, saa I ikke vil ha rum nok til at ta imot. Og jeg vil tugte fortæreren for eders skyld, og den skal ikke fordærve eder frukten paa marken, ei heller skal vintræet avkaste sin frukt paa akeren før sin tid, sier Hærskarernes Herre.» (Mal. 3: 10—11 og 3. Nephi 24: 10—11).

Aandelige velsignelser.

Ved at forlate de timelige velsignelser finner vi de aandelige velsignelser langt større. Herren erklærte for profeten Joseph Smith, at denne dag er en tiendedag for hans folk, og at den som betaler sin tiende ikke skal opbrændes ved hans tilkommelse. (Paktens Bok 64: 23). Herren sa til Israel ved profeten Malakias: «Og alle nationer skal kalde dig velsignet, ti du skal bli et deilig land, sier Hærskarernes Herre.»

Tempelordinanserne er for dem som betaler sine tiende og som forøvrig er værdig til velsignelserne i Herrens hus. Mens efterlevelsen av en lov i evangeliet tilføier ens styrke i at glæde sig over og leve enhver anden lov, vil efterlevelsen av kun en lov ikke sikre salighet. Trofast tiendebetaling gjør den ydmyge, der tjener lite, og den der tjener

meget like i Herrens optegnelser. Hver av dem har opfyldt loven, ingen av dem har gjort mere. Mens tiendebetaling alene ikke er tilstrækkelig til at holde en mand i kirken, kan han dog ikke beholde sin stilling til enden uten dette.

Straffedomme.

At forsømme tiendebetaling betegner en mand i Guds bøker som en der berøver Gud. Faderen stiller et spørsmaal gjennem profeten Malakias: «Mon et menneske vil berøve Gud? Og dog har I berøvet mig. Men I sier: Hvormed har vi berøvet dig? I tienden og ofringen.»

Skulle vi ikke prøve at leve saaledes i alt hvad vi faar, at hverken Gud eller mennesker kan si: «I berøvet mig for at erholde det?» Herren erklærte til profeten Joseph Smith overtrædelsen av de som besudlet deres arv. (Paktens Bok 103: 14). Vi taler om besudlede penger, men er ikke en arv hvorav tiende ikke er betalt besudlet?

Om man er aldrig saa alvorlig og ivrig efter at komme ind i Guds rike, men forsømmer tiendeloven, vil det være en hindring i at komme derind. Herren erklærer, at saadannes navne ikke vil være optegnet i hans kirkes bøker. (Paktens Bok 85: 3).

For ikke-tiendebetalere er templets døre lukket og de er avskaaret fra at nyte av de hellige ordinanser. Hvilken grund kan man ha til at gjøre fordring paa templets velsignelser, naar man nekter at hjælpe til at bygge og vedlikeholde det?

Vil ikke en ikke-tiendebetaler være uskikket til at nyte av Herrens nadver? «Den, som eter og drikker uværdig, eter og drikker sig selv til dom.»

At være uværdig med hensyn til dette er at være overbevist om, at ens liv ikke er i overensstemmelse med sakramentets bøn, eller at ens del i den hellige ordinanse ikke er en sand fremstilling av ens liv. Hvorledes kan et medlem av kirken som ikke betaler tiende delta i dette sakrament, ved hvilken handling man vidner for Gud og mennesker at de er villige til at holde Jesu Kristi befalinger?

Apostasi er en uundgaaelig slutning for en vedblivende

ikke-tiendebetaler. Herren har erklæret, at disse som ikke adlyder tiendeloven, skal ikke bli fundet værdige til at forbli blandt de hellige. En almindelig utelukkelse av kirken for ikke-tiendebetalere vil aldrig finde sted. Manden vil kanske ikke bli *utelukket*, men han vil *dø ut*. Frafaldets skridt er som regel disse: 1) avtagen i tiendebetalingen; 2) undskyldninger der ikke tilfredsstiller ens sjæl; 3) opnør med tiendebetaling; 4) feilfinding med bruken av tiende man ikke betaler; 5) sløvhet i opfyldelsen av andre plikter; 6) en almindelig uvidenhet med hensyn til kirkens affærer; 7) en passiv stilling overfor Herrens ord. — Enhver vil kanske ikke gaa tilbake akkurat paa denne maate, men avvikelsen er sikker og enden derpaa er viss. Herren har talet det og historien har optegnet det om personer og befolkninger.

Samfundets synspunkt.

Tiendebetaling er den billigste og naturligste utdeiing til det offentlige behov. Bakenom staar Frelserens utialelse nemlig principet: «Til hvem meget er git, forlanges det meget.» Tiende er en indtektsskat, en avgift der betales som et frivillig offer. Betalingen er fri fra al tvang, undtagen saadan tvang som materielle, sosiale og psykologiske følger vil stille. At gi av ens overflod ved at indgaa i kirken er av den høieste værdi for samfundet. Det er en slags ny finansiel fødsel. Vi kom alle ind i denne verden saa at si like. Vi gaar ind i kirken ved daab med de samme aandelige gaver foran os, enhver med hvad han behøver, ingen overflødighet. Vi gir tiende og gaar ind i Guds finansielle rike relativt like. Jesus ønsket øiensynlig at dette skulle være forstaaelig for den unge mand, som skrøt av den sedvanlige eiendomsret og jordiske rikdom. Da satte mesteren ham paa en prøve i det finansielle, ved at komme i en trængende tilstand, og denne aandelige søker ville ikke bli født ind til dette liv. Hans overfiødighet eiet ham og han gik bedrøvet bort. Sammenlign det system der forsyner menneskene i forhold til deres behov, med det som fylder deres begjer.

Tiende er en fuldkommen lov for finansiel frihet. Tiende

er for den troende en æresgjæld, den høieste sosiale og personlige ære. En æresgjæld blir først betalt.

Den usikrede kreditor fortjener den første opmerksomhet. Som en regel vil mænd i kirken, der ikke betaler tiende, ikke heller betale sin gjæld. Tiendebetaling blir folkets tillid. Falsk mot mennesker, falsk mot Gud, er sande ord, men like sandt er det, ærlig mot Gud, ærlig mot mennesker.

Det religiøse synspunkt.

Tiende er en selvsagt forpliktelse ved mottagelsen av loven. Det er et av de største garantier mot begjerlighet. Det hindrer en fra at være slave av noget. Tiendebetaleren eier sit gods, det eier ikke ham. Tiendebetaling er et styrkende middel, idet det muliggjør den følelse, at hver enkelt person er finansielt likestillet overfor Gud. Den er et system for utvikling av ædelmodighet, der ikke er blandet med tomhet. En vedvarende tiendebetaling frembringer: idéer, ømhet, en virksom troskap, der gir karakterstyrke og utholdende ædelhet. Tiende er en fremadskridende virksomhet der fremkalder en levende, tiltagende tro. Det er en utøvelse av den guddommelige retfærdighet i det indre, med det guddommelige i det ydre. Den prøver og lutrer ens dyktighet i at beholde sin ære ved enhver anledning, der ville ødelægge den. Den opbygger et personlig bekjendtskap med Gud. Den frembringer et slags venskapsforhold med guddommen, hvilket fostrer en finansiel tro og en nødvendig rolig følelse, ikke en uvirksom ro, men et energisk roligt sind.

I den trofaste tiendebetalers leksikon findes ikke et saadant ord som armod. Hans selvtillid er saa kraftig paa grund av tillid til Herren, at hans aandelige forstandige og finansielle stilling frembringer tillid og skaper midler.

Dersom man søker Guds rikes velfærd, er dette den eneste vei til evig arv og fremgang. Kundskap gjennem handling er mere end den blotte kundskap; det er bekjendtskap dermed. Det er prøvet tro, det er lys og varme. Det er et fornuftig samtykke omgjort i handling der gir

karakter. Tiendelovens prinsip kan kun delvis bli forstaat av den som kun har lært derom, men for fuldstændig at forstaa lærdommen, maa handlingen utføres.

Lovenes lov fra en Siste Dages Helliges synspunkt er berettet av profeten Joseph Smith, og lyder saaledes:

«Der blev en lov uigjenkaldelig fastsat i himmelen, før denne jords grundvold var lagt, ifølge hvilke alle velsignelser er forjettede. Og naar vi erholder nogensomhelst velsignelse fra Gud, saa er det ved lydighet til denne lov, ifølge hvilken velsignelsen blev forjettet.» (Paktens Bok 130: 20; 21.)

BERGENS HØSTKONFERANSE.

Konferansen tok sin begyndelse med prestedømsmøte lørdag aften den 11. oktober kl. 8, under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Møtet aapnedes med salmen: «Nu vi os forsamlet her». Bøn av misjonspræsidenten. Fortsattes med salmen: «Salems konges prestedømme». Konferansepræsident Oluf K. Karlsen ønsket alle velkommen. Der blev foretat en mønstring over de fremmøtte. Der var tilstede en høiprest, en av de 70, 11 ældster, en prest, 3 lærere og 3 diakoner. Misjonssekretær Ernest A. Jørgensen var første taler, hvor han omtalte nødvendigheten av at være en Siste Dages Hellig i ord og gjerninger og at vi maa være et lys til verden. — Misjonspræsidenten var næste taler hvor han gav mange gode raad til brødrene og at de skulle holde sig fra verdens ugudeligheter, da de er jordens salt. — Grensforstander Ole Hansen bar sit vidnesbyrd. Møtet sluttedes med salmen: «Kom alle I Guds mænd». Taksigelse av konferansepræsidenten.

* * *

Søndagsskolens konferanse tok sin begyndelse søndag morgen kl. 10½ under præsidium av misjonspræsident A. Richard Peterson og ledet av konferansepræsident Oluf K.

Karlsen. Skolen aapnedes med salmen: «Vær velkommen». Bøn av broder Hilmar Bjørndal. Fortsattes med salmen: «Atter vi samles». Konferansepræsidenten ønsket alle velkommen og gav en kort rapport over de forskjellige søndagsskoler i Bergens konferanse. — Et godt program blev utført av barnene. — En prolog og velkomsthilsen blev utmerket fremført av søster Liv Halvorsen. — Til avveksling blev salmen: «Der er skjønhet» avsunget. Søster Margaret Peterson talte til barnene og roste dem og sa, at de var meget flinke i utførelsen av programmet. — Misjonspræsidenten talte til forsamlingen og sa, at barnene var lik et blomsterhav, og at det var et stort ansvar der paahvilte forældre og lærere og lærerinderne at lære de smaa saa de kunne bli Gud lik. — Søndagsskolen sluttedes med salmen: «Tak for vor skole». Taksigelse av grensforstander Ole Hansen.

* * *

Medlemsmøtet begyndte søndag eftermiddag kl. 4, ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «En dag jeg paa et ensomt sted» sunget av koret. Bøn av forstander for Haugesunds gren Lars Birkeland. Fortsattes med salmen: «Elskte Zion». — Nadveren blev administrert og utdelt av ældsterne William Bjørndal og Ivar Fløisand. — Forstander Lars Birkeland fremstod og overbragte en hilsen fra søskende i Haugesund og bar sit vidnesbyrd. — Forstander for Stavanger gren Henrik Andersen, overbragte en hilsen fra søskende i Stavanger og bar et ydmygt vidnesbyrd. — Ældste Charley E. Petersen, der nylig var kommen til Norge, bar sit vidnesbyrd ved forstander Ole Hansen som tolk. — Til avveksling blev salmen: «O min Fader» avsunget. — Kirkens general- og lokale autoriteter blev enstemmig opholdt og vedtat. De forskjellige misjonærer blev beskikket til at arbeide i følgende grene: Ældsterne Ole Hansen og Ivar Fløisand, Bergens gren, ældsterne Charlie E. Petersen og Willard Arveseth, Stavanger gren, ældste William Bjørndal, Haugesunds gren. — Forstander Ole Hansen talte en kort tid og takkede søskende for deres bistand og hjælp i Bergens gren. — Føl-

gende ældster bar sine vidnesbyrd: Ivar Fløisand, William Bjørndal og Willard Arveseth. — Tiden blev git til misjonspræsidenten der advaret søskende om Guds straffedomme der skulle komme over jorden, og om søskende ville efterleve Guds bud og befalinger skulle hans beskyttende haand være over dem. — Møtet sluttet med salmen: «Jesus maa min sjel». Taksigelse av ældste Ernest A. Jørgensen.

* * *

Den kvindelige hjælpeforening avholdt møte kl. 6 under præsidium av præsidentinden for den norske misjon, Margaret Peterson, og ledet av præsidentinde Anna Smedstad. Bøn av søster Klara Hjørnevik. — Søster Smedstad gav en kort rapport over stillingen i Bergens kvindeforening. — Søster Margaret Peterson gav flere gode raad og instruktioner til søstrene og var taknemlig for det gode arbeide som de hadde utført. — Møtet sluttedes med bøn av misjonspræsident A. Richard Peterson.

* * *

Offentlig møte begyndte søndag aften kl. 7 og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. — Koret sang salmen: «O hvor herlig». Bøn av forstander Ole Hansen. Fortsattes med salmen: «Og jeg saa en ny Himmel». — Ældste Ernest A. Jørgensen var første taler og omtalte guddommelig myndighet og at Guds tjenere maatte bli kaldt i vor tid likesom i fordums dage av Gud, og bar et kraftigt vidnesbyrd om evangeliets sandhet. — Til avveksling sang koret: «Zion vær trøstet». Misjonspræsidenten var næste taler og talte om emnet: «Kan noget godt komme fra Nazareth», og sammenlignet dette med i vore dage naar der sies: «Kan noget godt komme fra Utah», og sa til alle: «Kom og se». Møtet sluttet med salmen: «Det herlige lys». Taksigelse av konferansepræsidenten.

* * *

Mandag aften kl. 6 avholdtes misjonærmøte under præsidium og ledelse av misjonspræsidenten. Aapnet med salmen: «Kom alle I Guds mænd» og bøn av ældste Ernest A. Jørgensen. — Fortsattes med de to siste vers av samme salme. — Følgende misjonærer var tilstede: misjonspræsident A. Richard Peterson, søster Margaret Peterson, ældste Ernest A. Jørgensen, konferansepræsident Oluf K. Karlsen, forstander Ole Hansen, ældsterne Willard Arveseth, Ivar Fløisand, William Bjørndal, Harald Helgesen og Charley E. Petersen. De bar sine vidnesbyrd og var taknemlig for anledningen de hadde til at arbeide i Guds vingaard. — Misjonspræsidenten gav flere gode raad og formaninger og takket misjonærerne for deres godt utførte arbeide og deres kjærlighet og bistand. Han mindet misjonærerne om, at de skulle leve et eksemplarisk liv, holde visdomsordet og ikke delta i noget som er av verden. — En del spørsmaal kom op og blev besvaret. — Møtet sluttedes med salmen: «Hav tak for profeten». — Taksigelse av ældste Harald Helgesen.

* * *

Bergens grens konferanse blev avholdt mandag aften kl. 8 og ledet av konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Aapnedes med salmen: «Fra himlens høie hvælv». Bøn av forstander Ole Hansen. Fortsattes med salmen: «Blomstre som en rosengaard». — Officererne i de forskjellige stillinger blev opholdt. — Konferansepræsidenten fremstod og takket forstander Ole Hansen og alle medarbeiderne for det utmerkede arbeide der var utført i Bergens gren. — Forstander Ole Hansen gav en rapport over stillingen i grenen hvorav det fremgik, at stillingen var meget god og at søskende var ivrige i kirkens arbeide. Tilslut bar han sit vidnesbyrd om evangeliets sandhet. — En rapport blev git av de forskjellige organisasjoner der var meget god. — Søster Margaret Peterson omtalte kvinderne hjemme i Zion der hadde sine mænd i misjonsmarken og som utførte likesaa stort misjonsarbeide som sine mænd. Misjonspræsidenten takket sangkoret for deres storartede sang, og de utførte et utmerket arbeide. Takket præsident Karlsen og

forstander Hansen for deres nidkjærhet og iver i at fremme Herrens verk og bad Guds velsignelse over alle. — Møtet sluttet med salmen: «Solen fra himlen straale». — Taksigelse av ældste Ernest A. Jørgensen.

Konferansen avsluttedes med en vellykket fest tirsdag aften kl. ½8, og aapnedes med salmen: «Ydmyg med ærbødighet». Bøn av forstander Ole Hansen. — Et utmerket program blev utført og som bestod av sang, deklamasjon, musik og tale. — Man blev derefter servert chokolade og smørbrød. — Mange søskende og venner var tilstede og en god aand var os tildel. — Tilslut blev salmen: «Naar al min gjerning er forbi» sunget av koret og taksigelse av forstander Ole Hansen.

* * *

Onsdag eftermiddag kl. 5 avholdtes barnefest. — Mange barn var tilstede og de hadde en rigtig god tid.

Willard Arveseth, grenssekretær.

FRELSERENS RAAD.

«Søk først Guds rike og hans retfærdighet, saa skal alle andre ting tillægges eder.»

Disse ord er uttalt av vor egen kjære Frelser, og dersom vi efterfølger dette raad vil vi aldrig mangle noget i livet, ei heller bli skuffet, ti vi vil aldrig finde at *Han* ikke holder sit løfte.

Vi kjender betingelsen, men efterfølger vi den altid? Hvis feil er det om vi blir skuffet i et eller andet? La os granske os selv og vi vil da altid finde ut, at vi ikke har efterkommet det «som hører Guds rike til.»

Guds rike eller kirke paa jorden har mange love der maa holdes for at være et medlem derav, og kun ved at holde disse love kan tilfredshet og glæde i livet opnaaes.

La os prøve os selv i troen, og forsøke at finde ut om vi «elsker Gud over alle ting», eller om vi har mere kjært det som hører verden til. *Borgh. Nielsen.*

INGEN MELLEMHANDLERE.

En dag kom en prest ind i en landhandlers butik og sa blandt andet, at det var mellemhandlerne som væsentlig er skyld i, at alt er saa dyrt nu for tiden. Hvis folk kunne kjøpe sine varer direkte fra fabrikkerne ville de kunne leve meget billigere.

Landhandleren saa en stund eftertænksomt paa presten og sa: «Ja, det har vist presten megen ret i, men dette gjælder jo ikke bare fabrikvarer; ti hvis vi f. eks. kunne faa Guds ord direkte fra himmelen, uten nogen mellemhandlere, ville vor kommune spare ca. 10 000 kroner om aaret!»

KORRESPONDANSE.

Misjonspræsident A. Richard Peterson har mottat følgende, dateret Tooele, Utah, 24. september.

Kjære broder!

«Morgenstjernen» er en meget velkommen gjest og hjertet svulmer av glæde naar jeg læser rapporterne fra de forskjellige konferanser og derav ser, at evangeliet har fremgang. Jeg har hat den glæde at arbeide og virke for evangeliet i det sydlige og nordlige Norge og da jeg læste konferanserapporterne gik mine tanker tilbake til den tid, da jeg var i Norge; ja mine tanker gaar ofte til moderlandet, ti mine forældre og søskende er der. Jeg har nu været i Utah i 2 aar og 3 maaneder og vidnesbyrdet om evangeliets evige sandheter er styrket og Herren har i sandhet været med mig i al min gjerning. Jeg haaber at evangeliet maa ha fremgang under Deres styrelse, saa at mange sjæle maa komme frem og annamme det.

Venlig hilsen fra eders broder

Heber J. Gustafson.

DEN NORSKE MISJON.

Kristiania gren.

Dødsfald. Søster Ragna Larsen avgik ved døden mandag 20. oktober og blev begravet paa Østre gravlund fredag 24. i samme maaned under megen stor deltagelse, saavel fra kirkens som fra hendes paarørende og arbeidsvenners side. Grensforstander Frans Olsen ledet begravelsen og koret sang aapningssalmens 2 første vers av «O min Fader», hvorefter bøn blev holdt av ældste Ernest Jørgensen. De 2 siste vers av aapningssalmen blev derpaa avsunget og talen blev holdt av grensforstanderen. — Salmens første vers av «Nærmere Gud til dig» belv avsunget og bøn blev holdt av ældste Erling Halvorsen, hvorefter kisten blev baaret til graven. — Mens denne sænkedes i graven blev de 2 siste vers av «Nærmere Gud til dig» avsunget og indvielsen av graven utførtes av misjonspræsidenten. — Søster Ragna Larsen var født i Kristiania 26. december 1861 og var saaledes ved sin død 63 aar gammel. Hun blev indlemmet i kirken ved daab 24. august 1903 av ældste Otto Monsen og døde i troen om en herlig opstandelse.

— Else Marie Falck-Johnsen avgik ved døden av tuberkulose lørdag 27. september og blev begravet fredag 3. oktober.

Arendals gren.

Dødsfald. Søster Cecilie Nilsens fader, Zakarias Nielsen i Kolbjørnsvik er avgaat ved døden, 88 aar gammel.

Stavanger gren.

Daab. Henry Hamilton Gundersen, Bernhard Gundersen, Ole Berg. Alle døpt den 17. august 1924. Haandspaalæggelse av Henry Andersen, Martin Halvorsen og Hilmar Bjørndal.

Trondhjems gren.

Daab. Lørdag den 4. oktober blev Gudrun Aspen, Hildur M. Røkke og Ester Røkke indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av konferansepræsident Karl Jensen. Haandspaalæggelsen av præsidenten, grensforstander Gustav E. Johansen og broder Johan Øien.

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

31. Profetens besøk til Washington.

Joseph besluttet nu at reise til Washington og gi en fuld forklaring til De Forenede Staters præsident, angaaende den uret de hellige i Missouri hadde lidt. De hellige var meget fattige paa denne tid, ti de var frarøvet næsten alle deres eiendele. Profeten haapet at være istand til at faa erstatning til dem. Han syntes at staten Missouri skulle være pliktig til at betale de hellige for det store tap de hadde lidt.

I selskap med Sidney Rigdon og dommer Elias Higbee reiste Joseph til statens kapitol i oktober 1839. De reiste med hest og vogn og der var i samme vogn nogen kvinder og barn, samt to eller tre medlemmer av den amerikanske kongres.

En dag mens de kjørte over fjeldet, stanset kjøreren ved et hus for at faa lidt vin. Mens han var borte blev hestene skræmt og begyndte at løpe i fuld fart nedover en brat bakke. Kvinderne skrek og en dame som trodde hun ville bli dræpt, var ifærd med at kaste sit barn ut av vinduet i vognen, da profeten grep hende og hindret hende i at gjøre dette.

Av alle passagererne var Joseph den mindst fryktsomme. Da han hadde beroliget kvinderne, aapnet han døren og kløv op paa sætet. Han fik fat i tømmerne og om en kort stund fik han herredømme over hestene og stanset dem. De hadde da løpet 3 engelske mil.

Passagererne var meget taknemmelig til den kjække, unge mand for hans heltemodige handling. Hadde det ikke været for hans heltemodige gjerning, ville muligens nogen av dem ha mistet sit liv. Herrerne fra Washington

sa de ville gjøre kongressen opmerksom paa den ædle handling. De spurte profeten om hans navn. Han sa, at han var Joseph Smith. Da de hørte det, saa de forundret paa hverandre, og nævnte ikke mere om den sak.

Sidney Rigdon blev syk paa veien og maatte være igjen i Filadelfia. Straks efter de ankom til Washington gik Joseph og dommer Higbee til præsident Van Buren og forklarte ham deres erinde. Da han hørte det kom der et grin over hans ansikt, og han sa i en skarp tone: «Jeg kan ikke gjøre noget for dere. Hvis jeg gjør noget, vil jeg komme i uleilighet med hele staten Missouri.»

Joseph fortalte ham da om den fryktelige uret der var begaat mot de hellige i Missouri. Mens han holdt paa med sin beretning syntes præsidentens følelser at forandres og han sa, at han ville tænke nærmere over saken.

Da profeten og hans ledsager atter kom til præsidenten blev de forbauset over at finde, at han ingen beslutning hadde tat for at hjælpe de stakkars folk, som hadde lidt saa fryktelig uret. «Deres sak er retfærdig,» sa han, «men jeg kan ingenting gjøre for dere. Hvis jeg tar op deres sak, vil jeg miste alle stemmer fra Missouri.»

En komite blev utvalgt av kongressens medlemmer for at ta op saken, men lik præsidenten, var de ogsaa bange for at gjøre noget til fordel for de forhadte «mormonere».

Men Josephs misjon til Washington var ikke ganske forgjæves. Han holdt flere offentlige taler og vandt mange varme venner, der senere skrev og talte vel om ham.

(Forts.)

Dette maa vi gjøre, da vi kjender tiden at timen er kommet, da vi skal vaakne op av søvne; ti frelsen er os nærmere nu, end dengang vi kom til troen. Det lider mot natten og det stunder til dag; lad os derfor avlægge mørkets gjerninger, men iklæde os lysets vaaben. Lad os vandre sømmelig som om dagen, ikke i svir og drik, ikke i løsaktighet og skamløshet, ikke i kiv og avind, men iklæd eder den Herre Jesus Kristus, og bær ikke saaledes omsorg for kjødet, at der vækkes begjærligheter. (Rom. 13, 11—14).

VOR SISTE REISE.

En liten stund vi kun er her tilhuse,
Paa jorden snart er al vor vandring endt.
Vil stormen sterk og modgangs vinde suse.
Os Herren alt dog viselig har sendt.

En liten stund vi vaake under striden
Og svikter ei, om kampen synes lang.
Vi sæden saar, forventende med tiden
At samle negene med frydesang.

En liten stund sig vandringsmanden læsker
Av kilder, som ved veien sprudle frem.
De tørre læber livets strøm kun æsker,
Ei andetsteds kan troen søke hen.

En liten stund saa skal vor brudgom komme,
Med lampen tændt vi ham imøte gaa.
En liten stund saa er vor trængsel omme,
Som Jesu brud vi da om tronen staa.

JOHAN ALFRED NORMAN, Drammens gren.

Det er ikke saa meget hvad du sier, der forandrer atmosfæren i dit hjem, som aanden i dit liv, det sindelag du utviser, det maal du lever for.

INDHOLD. Tiende. — Bergens høstkonferanse. — Frelserens raad. — Ingen mellemhandlere. — Korrespondanse. — Den norske misjon: Dødsfald. Daab. — Barnas avdeling. — Vor siste reise.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.

OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA